

[Indenrigsministeren.]

gelsesloven i dette og det andet høje Ting i December i Fjor blev der fra visse Partiers Side stærkt betonet, at man ikke ønskede at medvirke til at forlænge Loven uændret ud over 31. Marts i Aar, idet man navnlig krævede Lovens Rekvisitionshjemmel indskrænket og nærmere præciseret. Jeg har ved Udarbejdelsen af det foreliggende Lovforslag taget Hensyn til disse Krav, idet jeg paa det Grundlag, paa hvilket Forlængelsesloven i December blev vedtaget, har ment at maatte nøjes med et Forslag, der indskrænkede sig til de Omraader, om hvilke der formentlig da var Enighed. Lovforslaget gaar derfor ud paa en yderligere Forlængelse af Lovens Gyldighed, dog saaledes at den i Lovens § 2 indeholdte Rekvisitionshjemmel begrænses til kun at gælde militært Behov og det Behov, der foreligger som Følge af udenlandske Flygtninges Tilstedeværelse her i Landet.

Med Hensyn til de militære Behov skal jeg bemærke, at der stadig er noget allieret Militær her i Landet, og at det endvidere er nødvendigt at have en Rekvisitionshjemmel til Fordel for det danske Militær, der for Tiden har faaet paalagt særlige Opgaver som f. Eks. Grænse- og Kystbevogtningen og Ministrygningen. Militæret har derhos Raadighed over en Del Ejendomme, navnlig Grundarealer, paa hvilke den tyske Værnemagt har oprettet Befæstningsanlæg, Militærlejre m. v., og det vil ikke være muligt at frigive disse Ejendomme, forinden det er afgjort, i hvilket Omfang saadanne Anlæg m. v. skal bevares til fremtidigt Brug for det danske Forsvar. Det kan imidlertid forventes, at det næppe vil være nødvendigt at anvende Lovens Rekvisitionshjemmel til nye Rekvisitioner til Fordel for Militæret.

Dernæst er det paa Grund af de tyske Flygtninge samt de allierede civile Flygtninge og Krigsfanger, som vi jo stadig har her i Landet, nødvendigt, at der i Loven er Hjemmel til at foretage eller opretholde Rekvisitioner med det Formaal at skaffe Lokaltiteter for det første til Indkvartering af Flygtningene og til de i Flygtningelejrene indrettede Køkkener, Undervisningslokaler, Værksteder m. v. Det drejer sig her for en stor Del om Rekvisition af Grundarealer, paa hvilke der er opført Barakker. Men dernæst maa der ogsaa forefindes Lokaler til de Administrationsorganer, der har med Flygtningene at gøre. Jeg tænker herved baade paa de lokale Lejrledelser, Bevogtningsmandskaber o. lign. og paa den

centrale Flygtningeadministration, der har Sæde her i København.

Jeg mener herefter at burde foreslaa Loven i dens ændrede Skikkelse forlænget til Udgangen af Aaret 1947, dog at der ligesom hidtil skal være en Mulighed for, saafremt Forholdene tillader det, at ophæve den forinden ved kongelig Anordning.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Videre skal jeg tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 592 af 21. December 1945 om ekstraordinære Byggelaan til Boligbyggeri som Følge af Materialesituationen*. Den nævnte Lov havde oprindeligt Gyldighed indtil Udgangen af Finansaaret 1945—46, men forlængedes ved Lov Nr. 145 af 30. Marts 1946 til den 31. Marts 1947 og foreslaas nu forlænget til den 31. Marts 1948.

Hensigten med Loven af 21. December 1945 var at sikre de byggende mod de Tab, der kan opstaa ved, at Byggeforetagerer paa Grund af Materiale-mangel gaar i Staa, saa at Byggeriet ikke kan afvikles inden for en normal Byggeperiode. Loven maa betragtes som et nødvendigt Supplement til den ordinære Støttelovgivning, der vel stiller tilstrækkelige Midler til Disposition til at imødegaa ethvert rimeligt Ønske om Laan til Boligbyggeri inden for de Rammer, som Materialesituationen muliggør, men som ikke indeholder Hjemmel til at imødegaa de ret betydelige Merudgifter, der kan opstaa ved Standsning af Byggeriet.

Der har endnu ikke været ydet Laan i Henhold til Loven, men Indenrigsministeriet har i en Række Tilfælde givet Til-sagn om i fornødent Fald at ville yde Laan, og Loven har endvidere sikkert ved sin blotte Eksistens haft en ikke ubetydelig Virkning derigennem, at den har medvirket til at fjerne Betænkeligheder ved at igangsætte Byggeri.

Under den herskende Usikkerhed med Hensyn til Byggemulighederne maa det anses for rigtigst, at Lovens Gyldighed forlænges indtil Udgangen af Finansaaret 1947—48.

Da de Hensyn, som begrundede Gen-nemførelsen af Loven, ogsaa gør sig gældende for Byggeforetagerer, hvortil der er bevilget Statslaan i Medfør af den sidst vedtagne Lov om Byggeri med offentlig Støtte, Loven af 30. April 1946, foreslaas det til-lige at udvide den givne Bemyndigelse til ogsaa at omfatte Ydelse af ekstraordinære Byggelaan til saadanne Byggeforetagerer.